

سـ [بوورییهك] بـ [گیانی] په ژمووردهی همه زیاده ... سـ [ران] مهمه د

ریچارد گاری براتیگان کات [ك] جامخانهی بنکهایه کی پ [لیسی] شکاند وای دهزانی له ئاکامی ئهم کارهیدا بهندی دهکن و بهو ه [یهشوه] له زیندان پاروویه کی نانی پ [دهدر] ت و بهمج [ره] له برس [تی] رزگاری ده [ت]، به [ام] سهره نجام رهوانه ی نهخ [شخانهی] دهروونی کرا - به گومان ی دهستنیشا نکردنی به توشبوونی حا [ه تی] شیز [فرینیاو] پارانی و لهو [چارهسهری] ل [دانی] تهزووی کاره با له سهری ده درا .

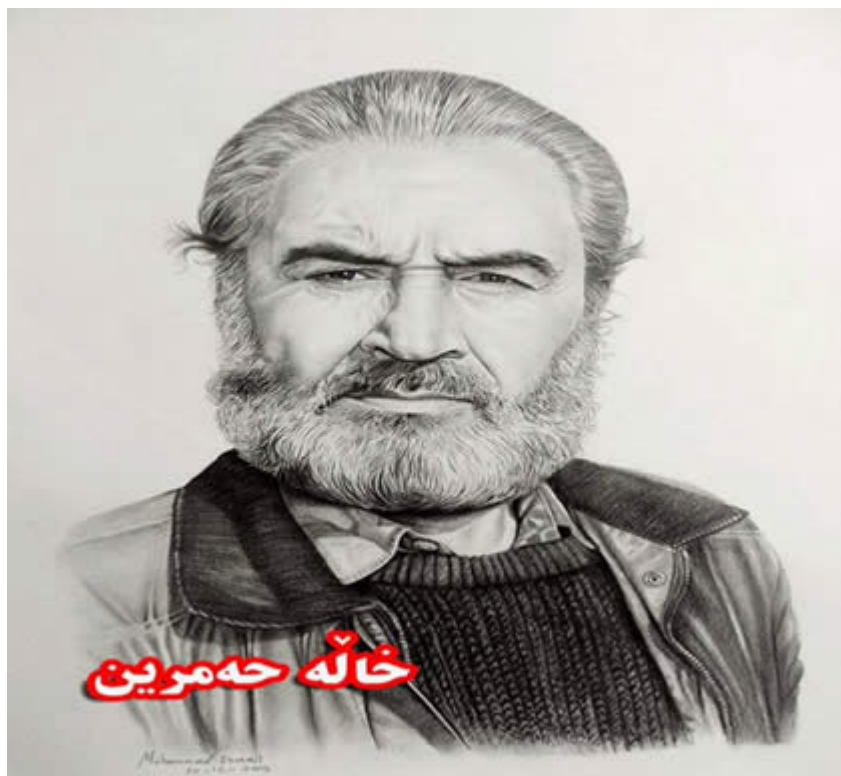

ئهو دهیگ [تهوه]: کات [ك] مندا [بووین] دایکمان ک [کی] ب [من] و خوشکه کم دروست ده کرد، به [ام] دایکمان له بهر نه بوونی له جیاتی میوهی وشك؛ پاشهر [ی] مشک ی ت [که] ده کرد تا د [ی] من و خوشکه کم خ [ش] بکات و وابزانین میوهی وشکه وه بووه .

له بیرمه له نه وه ده کاندایستم شت [ك] له سهر ههستی ئه ده بی همه زیاد بنووسم وهك ئاو [دانه وهیهك] له ژیا نی شاعیرانه و دیدی عه به سی و نه هامة تهکانی ئهو مر [قه]، ب [ئهم] مه بهسته ش چووم ب [لای] شاعیری به [نر] (که ریم دهشتی) تا چه ند پرسیار [کی] لهو باره وه ل [بکه م]، به [ام]

مه‌خابن که نووسینه‌کم ته‌واو کردو ره‌وانه‌ی رڼ‌نامه‌یه‌کم کرد، هه‌رچه‌نده ویستیان بڼ‌او یبکه‌نه‌وه‌و تایپیشیان کرد، به‌ام پاشتر بڼ‌اویان نه‌کرده‌وه! ره‌نگه ئښتاش کاک (که‌ریم ده‌شتی) له‌و وتوڼ‌ژه‌ی خڼی بپرسڼت.

حه‌مه زیاد که‌سایه‌تییه‌کی جیا له‌ هه‌موومان، لڼ‌وانلڼ‌و له‌ هه‌زی ئه‌ده‌ب و هڼ‌نراوه، عه‌شقی شکاوی زڼ‌ر له‌ مرڼ‌قه‌کان ناکام ده‌بڼت و نامڼ‌سهرده‌نڼ‌ته‌وه، ئه‌و شیعرڼ‌ک ده‌نووسڼت تا گیانی (که‌شبینی) مان تیا بچڼ‌نڼت، له‌ زه‌مه‌نی تڼ‌کشکاندنۍ هیواکاندا، ئه‌مه‌یادی ئه‌و وڼ‌نه‌یه‌ی خڼ‌ه‌حه‌مرینی سهر پایه‌یه‌کی چایخانه‌ی مه‌چکڼ‌ی هڼ‌نامه‌وه‌(هه‌رچه‌نده ئه‌ویش له‌گه‌ نڼ‌ژه‌نکردنه‌وه‌کاندا لایرا- وه‌ک کاک هاشم سهراجی شاعیر پڼ‌ی ڼ‌اگه‌یاندم)، که‌چڼ‌له‌و وڼ‌نه‌یه‌دا خڼ‌ه‌حه‌مرین له‌ دواپیه‌کانی ژیاڼی خڼ‌ی و لڼ‌واره‌کانی نه‌خڼ‌شیدا بوو، له‌سهر کورسییه‌ک دانیشتووه‌و بزیه‌ک له‌ قوڼ‌ایۍ ده‌وه‌ بڼ‌ کامڼ‌یراکه‌ ده‌کات تا‌کو گیانی هیواو به‌خته‌وه‌ریمان تڼ‌دا بڼ‌وڼ‌نڼت.. دووباره‌ ئه‌وه‌ش ڼ‌یچارد برایگان بوو چوو بووه‌ ڼ‌به‌رده‌م گوڼ‌ڼ‌ک و وڼ‌نه‌یه‌کی له‌گه‌دا گرتبوو، به‌ام لڼ‌ی نه‌کردبووه‌و چونکه له‌ خه‌می ژیاڼی گوڼ‌ڼ‌کیشدا بوو.

به‌ ڼ‌ه‌وه‌ کاک شڼ‌رزادی هه‌ستناسک و مرڼ‌قدڼ‌ست بوو له‌ زمانۍ ئه‌و ده‌قه تڼ‌گه‌یشت و بڼ‌اوی کرده‌وه، له‌ کاتڼ‌کدا له‌و بڼ‌واپه‌دا نیم هیچ له‌ رڼ‌نامه‌و بڼ‌او کراوه‌کان ئاوڼ‌کیشی لڼ‌بده‌نه‌وه، ئه‌مه‌یه‌ ناوازه‌یی کاری ڼ‌ڼ‌نامه‌گه‌ریی له‌ که‌شف کردنی جوانی مرڼ‌قه‌ خامڼ‌شه‌کان و

قەشەنگ و جوان
بزەي روخسارى گەش و شەخانى

ئەگەر ھەر يەك لە ئىمەشتانك لە ناو ئەم ھەنراوہ يەدا جياوازتر
دابەشەينەوہ وەك ئەوہى (لە برى: لای ھەندەكا، بەشەين: لای ھەندەك)،
(لە برى: سەوزە خەونان پەدەين، بەشەين: سەوزە خەونى پەدەين)،
يان لە برى: (خەندەي نەزاكەت

بە دەم رازى

دیدارى دىان

شادى بەخشى تە

لە نەو دیدگایى

حاشى پەشەوان)

بەشەين: (خەندەي رازاوەت

شادى بەخشە بە

دیدارى دىان

لە نەو ھەتوانى

حاشى پەشەوان)

يان لە برى (ھاوئازى دەمى وەسە غوربەت بوو، بەشەين: ھاوئازى دەمى
وەسە غوربەت بوو).. ئەوا ھىچ كام لەم وردە دەسكارىيانە لە
تاسوقە و تامەزرەيى خوئەران بە جوانى و سەرنجەكەشى زاراوہى
(دەلال ھەي دەلال) كەم ناكات و ھەموويان لە بەردەم جوانى و پاكى
ئەم وشە يەدا بە چەكدا دىان و رەحى پەژموور دەو ناوازەي ئەم شاعيرە
دەبريندارەي تەدا دەخوئەننەوہ.

حه مه زياد جار انك وهك سيمبو كي نزيك له دنياي ر شنبيراني شار و
 ت مارگه گي گي انكاريه كاني ناوي ناو ده ه نر ت، به ام ئهو ههر وهكو
 كو وكي سخت ماوه ته وهو بزه ي سهر زاريشي ئاوا ناب ت ب ك ان و
 شه قام و مزگه وت و چايخانه و ب نه واكاني شار، ئهو ز ر د ست و
 براده ري نووسه ري هه يه، هيجيشيان دوو د نين له ساده يي و
 شيعرد ستي و ناوازه يي كه سايه تي كا ك حه مه زياد.
 ئه مه شه وا له من ده كات له ك تايدا ئه م چه ند د ه ي ب بنووسم:

ئهي عاشقه نا كامه كه!

كا ت ه هور

به سهر كاشيه ب ده نكه كان

هه نكاوت نا

رووهو ته عجيل،

كاسك ته كه ت

له ياد نه كه ي

ب سهر ك لي

سه لاح سه يد ك.

له و ب :

ئه گهر چي خامه نه يتواني

شيعر ك

شا يسته به ياد ت

له ناخما به ن ته وه،

با وهك ئا

كاسك ته كه م

له سهر کښلت

بشندته وه
